

ҚАЗАҚ МЕМЛЕКЕТТІК ҚЫЗДАР ПЕДАГОГИКАЛЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ
НИЙДЕ УНИВЕРСИТЕТИ

М.АҚМУЛЛА АТЫНДАҒЫ БАШҚҰРТ МЕМЛЕКЕТТІК ПЕДАГОГИКАЛЫҚ
УНИВЕРСИТЕТИ

TURKİ ӘЛЕМІ

II ХАЛЫҚАРАЛЫҚ TURKİ ӘЛЕМІ
ЗЕРТТЕУЛЕРІ СИМПОЗИУМЫ

II.ULUSLARARASI TÜRK DÜNYASI
ARAŞTIRMALARI SEMPOZYUMU

II INTERNATIONAL RESEARCH
SYMPOSIUM ON THE TURKIC WORLD

Қазақстан /Алматы
20-22 мамыр, 2015

ҚАЗАҚ МЕМЛЕКЕТТІК ҚЫЗДАР ПЕДАГОГИКАЛЫҚ УНИВЕРСИТЕТИ
НИЙДЕ УНИВЕРСИТЕТИ
М.АҚМУЛЛА АТЫНДАҒЫ БАШҚҰРТ МЕМЛЕКЕТТІК ПЕДАГОГИКАЛЫҚ
УНИВЕРСИТЕТИ

**II ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ТҮРКІ ӘЛЕМІ
ЗЕРТТЕУЛЕРІ СИМПОЗИУМЫ
МАТЕРИАЛДАРЫ**

II ТОМ

20-22 мамыр

KAZAK DEVLET KIZLAR PEDAGOJİ ÜNİVERSİTESİ
NİĞDE ÜNİVERSİTESİ
M.AKMULLA BAŞKURT DEVLET PEDAGOJİ ÜNİVERSİTESİ

**II. ULUSLARARASI TÜRK DÜNYASI
ARAŞTIRMALARI SEMPOZYUMU
BİLDİRİLERİ KİTABI**

CİLT II

20-22 Mayıs

KAZAKH STATE WOMEN'S TEACHER TRAINING UNIVERSITY
NIGDE UNIVERSITY
BASHKIR STATE PEDAGOGICAL UNIVERSITY NAMED AFTER M.AKMULLA

**MATERIALS OF
THE SECOND INTERNATIONAL RESEARCH
SYMPOSIUMON THE TURKIC WORLD**

VOLUME II

20-22 May

Алматы, 2015

мектеп ісі, яки, білім беру мен педагогика ғылымының, этнопедагогика, этнопсихологиялық салаларының дамуымен тығыз бірлікте жүзеге асуда. Осындай көне түркі әлемінен бастау алған тарихымыздың жеңісі мен жемісі ретінде ата-бабамыздан мұра ретінде жеткен сан гасырлық тарихи тәжірибелі – *дәстүрлі педагогикалық мәдениет* негізінде келешек үргагымызға тәлім-тарын берудегі бүгінгі жүзеге асып жатқан игілікті істеріміз болашакта да өз жалғасын таба беретінің сенеміз.

ПАЙДАЛАНЫЛҒАН ӘДЕБИЕТТЕР

1. Габитов Т.Х., Мұтәліпов Ж.М., Құлсариева А.Т. Мәдениеттану.– Алматы: Қаржы-каражат, 2003. – 408 б.
2. Әбдекімұлы Ә. Қазақстан тарихы. – Алматы: РБК, 1997. – 403 б.
3. Қазактың талымдік ой-пікір антологиясы: I том. /Құраст. Қ.Б.Жарықбаев, С.Қ.Қалиев. – Алматы: Рауан, 1994. – 320 б.
4. Махаева А.Ш. Көне түріктердің рухани мәдениеті: Көмекші оку құралы. 2-басылым. – Алматы: Қазақстанский государственный университет, 2002. – 68 б.
5. Кани М. Қазактың қысқаша тарихы. – Алматы: Жалын, 1994. – 400 б.
6. Қазак халқының ұлттық мәдениеті. – Алматы: РБК, 1997. – 403 б.
7. Нысанбаев Ә. Қазақстан. Демократия. Рухани жаңару. – Алматы, 1999.– 136 б.
8. Қазақстан Ұлттық энциклопедиясы. 5 том. – Алматы, 2003. – 719 б.
9. Маданов Х. Қазақ мәдениетінің қалыптасу кезендері. – Алматы: Қаржы-каражат, 1995. – 197 б.
10. Мизиев И.М. История Балкарии и Карачая с древнейших времен до походов Тимура. – Нальчик, 1996.– 290 с.
11. Қазақстан тарихы. Төрт томдық. I том. – Алматы: Атамұра, 1996. – 544 б.
12. Әбдекімұлы Ә. Қазақстан тарихы (ерте дәуірден бүгінге дейін). Оку құралы. – Алматы: РБК, 1997, – 402 б.

ЕРТЕГІ ПОЭТИКАСЫ

П. Т. ӘУЕСБАЕВА*

ABSTRACT: This article discusses some of the laws of the poetics of the genre tale. These patterns, depending on the characteristics of the individual narrators, can be modified, and it is characteristic for each genre. This can be seen by comparing the features of different narrative tales. In this article we research about the general laws inherent in the poetics of the fantastic genre.

Common to fairy tales Turkic peoples motives arise from the typological properties of the customs and traditions of ancient times and modern times. The rich heritage of many fabulous people of the world on a level with the Turkic retained motifs which can be traced different ancient family relationships and it was the motive of plots of many tales of the Turkic people.

In the process of mutual influence and borrowing of ancient motifs and themes are developed, enriched, and trends that exist in other nations join in the local laws of the poetics of fairy tales, and acquire original flavor.

In conclusion, we want to say that the typological similarities in the tales of the Turkic peoples can fully explore how fabulous view or motive and poetic element, or as a system of image. In this article, we considered only a few aspects of these issues.

Key Words: Tale, plot, motiv, poetics, typological properties.

АННОТАЦИЯ: В статье рассматриваются некоторые закономерности поэтики жанра сказки. Эти закономерности, в зависимости от особенностей индивидуальности сказителей, могут видоизменяться, причем это характерно для каждому жанру. В этом можно убедиться сравнивая сюжетные особенности разных сказок. В этой статье речь идет об общих закономерностях свойственных поэтике сказочного жанра.

Так же рассматриваются основные моменты, раскрывающие типологическое сходство сказок тюркских народов. Общие для сказок тюркских народов мотивы возникают из типологических

свойств обычаяев и народов мира на разные семейные отношения.

В процессе вспоминаются, а тем более поэтики сказок, и

В заключении всесторонне изучены образов. В данной с

Ключевые слова:

Халық проза. Көркемдік деңгей құрылымының өзгөрекші белгілері «Әрине көп ел өрткүріліста, оның басқа» [1, 239] – д

Түркі халық қоғамдық, мәдени болса, казақ өрткүрілісті орталыстырымақсалы

Мәселен е халықтарынағы ғылымында бүл түргыда орыс фол

П.А.Гринце дәстүр негізіндеги формулалықтың формулалары», кызыметінің де әр

Ал белгілі поэтикалық шыт тұжырымдаса, Г (в оценочной си деп пікір корыта

Осы ойла қысқаша тілдік тіркестердің ең бір жол, молыра

Ертегілер кайталаңып кел Алып кара құс самұрық екен. алып кетеді еке

Қонысым шыр-шыр етке

Самұрық адам басы Төс

– Ей а жерді адам бас

Оған Ер – Мен : ойлаған жокп

* Оуесбаева Пәкізат Тәңізбайқызы* филология ғылымдарының кандидаты, доцент
М.О.Әуезов атындағы Әдебиет және әнер институты, Алматы, Қазақстан Республикасы

этнопсихология
бастау алған төл
ғасырлық тәрбие
зға тәлім-тәрбие
н таба беретініне

ат, 2003. – 408 б.

лматы: Рауан, 1994.

– Алматы: Қазак

197 б.

– Нальчик, 1996. –

РБК. 1997. – 402 б.

ӘУЕСБАЕВА *

e. These patterns,
acteristic for each
ticle we research

f the customs and
of the world on a
ips and it was the

s are developed,
tales, and acquire

irkic peoples can
n this article, we

и жанра сказки.
зителей, могут
ться сравнивая
акономерностях

сходство сказок
типологических

свойств обычаяв и традиций древних времен и современности. Богатое сказочное наследие многих народов мира на равне с тюркскими сохранило мотивы, где прослеживаются различные древние семейные отношения и это послужило мотивом сюжетов многих сказок тюркского народа.

В процессе взаимовлияния и заимствования древние мотивы и сюжеты получают развитие, обогащаются, а тенденции, существующие у других народов влияются в местные закономерности поэтики сказок, и приобретают оригинальный колорит.

В заключение хотим сказать, что типологические сходства в сказках тюркских народов можно всесторонне изучить как сказочный вид или мотив и поэтический элемент, или же как систему образов. В данной статье мы затронули лишь некоторые аспекты этих вопросов.

Ключевые слова: сказка, сюжет, мотив, поэтика, типологическое сходство.

Халық прозасының ең көркем жанры болып саналатын ертегінің поэтикасы аса күрделі. Қаркемдік деңгейіне дейін түрлі даму жолдарынан өткен жанрың тілі мен композициялық құрылымының өзге халықтар ертегілерімен ортақ тұстары да, сондай қазақ ертегісінің өзіне ғана тән ерекше белгілері де аз емес. Бұл жөнінде қазақ ертегілерін жете зерттеген ғалым С.Қасқабасов: «Фирне көп ел ертегісінің композициялық ұқсастығы мүлде бірдей деуге болмайды. Ұқсастық жалпы құрылышта, оның бөлшектерінде. Ал бөлшектің ішкі құрылышы мен мазмұны әр халық ертегісінде әр басқа» [1, 239] – дейді.

Түркі халықтары ертегілерінің поэтикалық бітімінің өзінде олардың басынан кешірген тарихи-хамадық, мәдени-көркем жолдарының әркелкілігіне байланысты да ерекшеліктер байқалады. Олай болса, қазақ ертегілерінің поэтикасын әңгіме еткенде ең алдымен, оның ішкі жанрлық болмысына байланысты ортақ жайттарды айқындал, сонан кейінгі кезекте өзге халықтар ертегілерімен салыстыру мақсат етіледі.

Мәселен ертегі поэтикасындағы тілдік, тақырыптық қайталаулар (формулалық) - түркі халықтарына ғана емес, дүние жүзі халықтарының қөвшілігіне ортақ. Қазақ фольклортану ғылыми нұсқауда бұл мәселе эпосқа катысты сөз болғаны болмаса жан-жакты қарастырылмаған. Бұл тұрғыда орыс фольклортану ғылыми нұсқауда бірқатар ой-тұжырымдар сарапланған.

П.А.Гринцер [2] әлемге әйгілі жазбаша тараған атақты әпостардың өзі әуел бастаған фольклорлық мәстүр негізінде пайда болғандығын тұжырымдан, «Махабхарат» мен «Рамаянадағы» формулалықтың бірнеше сипаттың ажыратқан. Оларды «Атрибуттық формулалар», «баяндау формулалары», «комекші формулалар», «төл сөздік формулалар т.б.» деп бұлардың атқаратын ызметінің де әркілшілігіна көніл болған.

Ал белгілі ғалым С.Д.Серебряный: «Формулалықтың пайда болуының бастапқы себептері поэтикалық шыгармалардың ауызша өмір сүру ерекшеліктеріне барып тіреледі» [3], - деп тұжырымдаса, Г.Н.Мальцев: «Общие места» формулы различного рода - это положительный фактор (в оценочной системе) канонических художественных системах на протяжении тысячелетий», [4] – деп пікір корытады.

Осы ойларды эпосқа катысты терендете тексерген Р.Бердібай. Формулалықтың бір тобы – ықылаша тілдік тіркестер, тұракты әпитеттер мен тенеулер. Эпостардағы ауыспалы сөздер мен тұркестердің енді бір парасы қайталаңып келетін жолдар. Бұл үлгідегі формула қайталаулардың кемі бржол, молырагы бірнеше жолға ұласатындығын айтады, [5.124-127] – деп түйіндейді.

Ертегілердің ішінде киял-гажайып ертегілері мен батырлық ертегілер сюжетінде ортақ қайталаңып келетін Самұрық пен батырдың кездесу эпизоды, ол бірде Самұрық құс, Семір құс, Айып кара құс бейнесінде сипатталады. Мысалы, «Ертөстік» ертегісінде: «Бұл дәу кара құс – самұрық екен. Самұрықтың үлкендігі сондай, жайып жібергенде бір канатының өзі бір айлық жерді шып кетеді екен.

Конысымен самұрық бәйтеректің түбіндегі Ер Төстікті бүруге тап береді, бірақ балапандарды шыр-шыр еткен соң токтайды.

Самұрықтың екі басы бар екен: бір басы адамдікіндей, бір басы құстықіндей екен. Самұрықтың әдам басы Төстікке тіл қатады:

– Ей адам, бұл жерге не жұмыспен келдін? Менің балапандарымды аулай келдін бе? Бұл жерді адам басқан емес, бұл – менің мекенім, – дейді.

Оған Ер Төстік:

– Мен жер үстінің Ер Төстігі едім, сенің мекеніңе адасып келдім, балапандарына қастық олған жоқпын, ана жатқан айдаңардан айрып алдым. Нанбасаң, өздерінен сұра, – дейді.

Балапандар Ер Төстіктің көрсеткен жақсылығын жасырмай айтып береді. Сол арада алып қара құс Ер Төстіктің аяғына жығылып, онымен айрылmas дос болады.

Алып қара құс жылына бір-ак балапандайды еken. Содан кейін балапандарына жем іздел алыса кетіп, бір айда бір-ак қайтуға мұршасы келіп жүреді еken. Алып қара құстың сол кеткенін андып жүріп, сол маңдағы бір айдаһар жыл сайын балапандарын жеп кетеді еken. Алып қара құс содан запы болып, қайтқанда осылай жылап кайтады еken.

Баганагы дауыл – асығып ұшқанда алып құстың қанатынан тұрган жел еken, жанбыр – соның жылаған көзінің жасы еken. Өзі жем іздеген сапарынан қайтқанда балапандарын аман көргені осы жолы-ақ еken.

Алып қара құс Ер Төстікпен дос болған сон: «Не қалайсың?» – деп сұрайды.

Ер Төстік басынан кешкен әңгімесінің бәрін айта келіп, адасып жүргенін, енді жер үстіне шыққысы келетінін айтады» [6, 22].

Ал киял-гажайып ертегілеріндегі Самұрыктың кейіпкермен кездесу сәті (Аюалпан, Суды салпан, Тауды талпан) сәл өзгеріске түскен күйде сипатталады.

Сол балапан жейтін құсты Аюалпан өлтіреді шокпарымен ұрып. Ағаштың басына қараса, ұш балапан:

– Келіңіз, жақсылыққа жақсылық, бізді жейтін ажалдан алып қалдыныз. Енді қандай арманың бар? Біздін анамыз келеді, соған біз айтамыз. Біздін шешеміз қайда барсан да бір сәтте жеткізеді. Ол келгенше менің қанатымның астына жата тұрғын, бірақ менің шешем келгенде, аспаннан жел тұрады, кар, бұршақ, жанбыр жауады, қатты дауыл болады, содан қорықлағын, – деп айтады ұлкемі. Балапанының бірінен кейін біреуі: «Бұршақ болып жауған – құмалғы, қаны – көзінің жасы «балапанымды жеп койды ма» деп келе жатқанда жылағаны, жел – екпіні, кар – какырығы, – деп солай айтады. Шінші біреуі былай дейді:

– Шешем келгенде «адамзаттың исі шығады гой» деп айтады. Онда сен қорықпа, – дейді. Соның арасында сол айтқаның бәрі болды. Бір түйедей құс ағашка келіп кона кетті дейді. Соның арасында Аюалпанды жұтып жіберіп еді балапандары:

– Таста, какбас, таста! – деп, кейін «таста» дегенде аузынан жұтып, көтінен туды дейді. Сонда: – Сен негып жүрген адамсың? – деп сұрайды Аюалпаннан. Сонда Аюалпан: - Мен жердің үстіне шығатын адам едім. Мен келе жатсам, сіздің балапандарыныңды бірдеме жемек болған еken, мен көріп, ол нәрсені ұрып өлтірдім, енді мені жер бетіне шығарсаның еken, – деп сұрайды [6, 132-133]. Ал, «Аю дәу» ертегісіндегі «Семір құс» қызметі де осы мазмұндас. Қай ертегіде де Самұрық құстың кейіпкерге көмегі - ен үлкен қауілтін құтқару, екі түрлі әлемнің аралығындағы қысылтаян сәттен шығару. Ертегі поэтикасындағы тұтас эпизодтар мен жекелеген тұрақты сөз тіркестеріне дейін өзіндік семантикасы бар. Онда жанрдың ғасырлар бойғы даму жолындағы іздері танылады.

«Айтушылар мен тындаушылардың баяндалып отырган оқиғалар мен батырлардың іс-әрекетін ашық және тұра багалайтындығына сай көркемдік бейнелеу құралдары пайда болады. Сейтіп, қай батырды болмасын, қай сұлу қызды болмасын бейнелейтін «универсалды» эпитеттер, тенеулер, формуласындағы сипаттаулар пайда болады» [1, 91].

Ертегідегі халық идеалы қаһарманды бейнелеп, оның эстетикалық функциясын күштейтін көркемдік әдістердің ішіндегі тұракты әрі кен тараган әдіс – асірелу.

Ф.М.Селиванов гиперболаны салыстырмалы гипербola (относительная гипербola) және көркем-реалды (художественно-реальная гипербola) деп бөледі [7].

Ал С.Г.Лазутиннің тұжырымынша: «Гипербola – кен масштабтағы маңызды оқиғага сипаттама бергенде және батырлардың монументалды образын жасауда жиі қолданылатын көркемдік тәсіл» [8].

Мәселен: «Кендебай ай сайын емес, күн сайын есіпті, алты күнде күліпті, алпыс күнде жүріпті, алты жылда жігіт болыпты. Сондай күшті болыпты, алысқанын алып ұра беріпті, құрессенін жыға беріпті, шыңырау құдыққа құлаған атандарды жалғыз тартып шығара беріпті».

Немесе «Желім батыр бір күнде бір жасқа, екі күнде екі жасқа, он күнде онға келеді» деген сияқты бас кейіпкерлер бейнесіндегі әсірелулер ертегі бастамасында-ақ үлкен мән аткарады. «Өйткені әсірелу - жалпы фольклордың жанрлық төркінінен туып, қарапайым мен керемет нәрселердің, шалқыған қиял мен тіршілік жайттардың аралас келуін байқататын көркемдік әдіс» [1, 251].

«Әсірелей көрсетілген батырлық күш - қаһарманға оның жауларымен шайқасқанда да қажет», [9, 66.] – дейтін ғалым пікірін киял-гажайып ертегілері мен батырлық ертегілердің кейіпкерлерінің іс-әрекетінен байқаймыз.

«Ұш құбасы қанға біккөзді диодің неше түрлі үйіккап, әбde

Немесе тұтқынындаға төртеу болығ Сол жеті күн көріп тегін е үйге тығылы «Сол ж

бұқара халық көмекшілері

Мәселе

«Кұлып

Аттың түсі | Керкұла күс Керкұланы күйіп жетіп,

Ал «Еj болады, жүргаттайды, жынегізгі кейігінен ба кейіпкердің

Темір

Темір

Мойны

Биті т

Сонда қолданылад «Дауыз Жанбыр Бір қал Немесе жалмауызда сипаттауда

Ертегі мәні зор. хайуанаттаға көрсетуге кана мен құст

Академик мифтен қозадам мінез мәні басым

Ертегі байланысты Көшілік дүниенің в көптеген е алуан сипаттығашт

«Уш күн, уш түн алысып, ақырында әлсіреген жалғыз көзді дәу өкіріп барып жығылады. Үстің күнга боялған, есінен айырылған диоді байлап, сарай ішіндегі зынданға әкеп тастайды. Жалғыз шілдиңдің женилуіне екінші себеп, қырық күн, қырық түн үйқы көрмей, тамак ішпей, ел шауып, шең түрлі зұлымдық істеп, сарайына әбден әлсіреп келеді екен. Ол сарайына келген сон, қырық күн шіктап, әбден әлденіп, кайтадан жорыкка шығып отырган» [5].

Немесе, «Дәуді оятып, алысып, алпыс кунде елтіреді. Уш қызды үш батыр алады. Дәудін шынындағы қыздар үшеуі де сұлу, ақылды болады. Құрмөрғен еліне қайтпак болады, екі жолдасы шілеу болып елдеріне қайтады. Құрмөрғен жеті күн үйқытап, жеті күн үйқытамай жүретін болады. Салжеті күн үйқытаган мезгілде жалмауыз кемпір – дәудің шешесі келіп, қызды, қыздын байын шілде тегін емес екенін біліп, қызды алдап «бұның жаңы қай жерінде, соның сұра» дейді де кемпір шіле тұбылып жатады» [6, 238].

«Сол жерде үш күн, үш түн алысты». Кейіпкердің осындағы алып күшті дүшпандарын женуі - шілде халықтың корғанышы боларлық батыр туралы арманының сәулесі. Кейіпкердің мекшілерінің ішінде әсірелей көрсетілетіні – ат пен алып құс образдары.

Мәселен «Кендебайдың Керкұласы» былайша сипатталады.

«Құлын сағат сайын емес, минут сайын өсіпті. Алты айдын ішінде алты кез ат болып шығыпты. Атын түсі керкұла болыпты. Кендебай Керкұланы үретіп мініп, түн қатып жүріп, ан аулапты. Еркін күса жетіп, кашса құтылатын, аузымен құс тістеген ерен жүйрік болыпты. Кендебай Керкұланы құстай үшірып, алты қырдын ар жағынан қаша жөнелген құланды көзді ашып-жұмғанша шып жетіп, құйрығынан ұстайтын болыпты» [6, 31].

Ал «Еркем Айдардың» тұлпары «Қотыр күрән тайды барып ұстай алады, ұстаган екен, құнан болады, жүгендеген екен, дөнен болады, ертеп мінген екен, бесті ат болады. Айшылық жерді алты штайды, жылшылық жерді жеті аттайды» [6, 84]. Әсірелеу әдісі ертегідегі оқиғаның әсерін қүшетіп, шілдегі кейіпкердің табигатын дараалауға қызмет етеді. Мәселен, баласыздық зарын шегіп, әулие-әмбебен бала тілеп, ел қыдырған Әлібек әке-шешесінің халін әсірелей көрсету арқылы болашақ мекшілердің тұлғасынан хабардар етеді.

Темір таяқ тебен инедей,
Темір етік тенгедей болып,
Мойны ыргайдай,
Біті торғайдай болады [6, 72].

Сондай-ақ Самұрық құсқа катысты әсірелеулер көптеген ертегілер сюжетінде бір типте қолданылады.

«Дауыл – құстың қанатының желі.
Жаңбыр – жылаған көз жасы.
Бір қанатының өзінің бір айлық жерді алып кетуі».

Немесе, Жалмауыз кемпір туралы: «жұз бес жасқа келген бір мыстан -жер жүзіндегі жалмауыздардың бәрін де, барса қайтпас жолдардың құпиясын да билетін сикыр иссі» - деп айтпапталады.

Ертегінің бір жанрлық түрлінің іштей саралануына оның эпикалық ерекшеліктеріндегі өзгерістің іні зор. Бұрынғы хайуанаттар жайлы мифтік әнгімелер тотемистік түсініктерге негізделсе, хайуанаттар жайлы көркем ертегіде киял түспалдау магынасында әлеуметтік-таптық мұдделердің көрсетуге қызмет етеді. Яғни «жануарлар жайындағы классикалық ертегілерде әнгіме шын мәніндегі шімен құстар жайында емес, адамдар жайлы болады» [1, 189].

Академик С.Қасқабасов хайуанаттар туралы ертегілерді 1) этиологиялық ертегілер - яғни, мифтен кол үзбеген хайуанаттар арекетін ерекше түсіндіретін ертегілер. 2) аллегориялы формадағы адам мінезін хайуанаттар арқылы беретін ертегілер. 3) Мысал ертегілер (апологтар), көбіне кітаби мәні басым ертегілер деп беледі.

Ертегілердегі хайуанаттар образының бейнеленуі де жанрлық даму өзгешеліктеріне байланысты әркілі корінеді. Мәселен «Құс» образының өзі арнайы карастыруды кажет етеді. Қошшілік жағдайда ертегі кейіпкерін киындықтан құтқаратын Самұрық құс (кейде Семір құс) екі дүниенің шекарасы бәйтеректі мекендейді. Самұрық құсқа байланысты эпизодтар, «ортак жерлер» көптеген ертегілерде негізінен бірдей қайталанады. Ал акқу жайындағы тотемдік түсініктердің әр алаң сипатын түрлі жанрлық түрлерден кездестіруге болады. Кей жағдайда аккудан гөрі қарлығаштың қомекшілік, жебеушілік мәні басым көрінеді. Мәселен, «Қарабатыр» ертегісінде

тұтындағы кейіпкерге қайырылмаған қарға, сауысан, тырна, кадармен бірге акку да мейірімсіз сипатта көрінеді. Барлық құстардан қайырымдысы қарлығаш болып, батырдың хабарын еліне жеткізіп, жаудан құтылуына себепкер болады.

«Қарлығаш ұшып олай кетті, бұлай кетті ақырында кимады баланың тізесіне келіп қонды. Бала ойлады: «Әкем тұмарымды коріп таныса да қай елде екенімді біле алmas, бұған бір белгі салайын», - деп, өзінің колын пышақпен шашып қанатты да, қанымен тұмар үстіне жаудың таңбасын салды Сейтіп, тұмарды қарлығаштың мойнына байлан, елінің, әке-шешесінің, жалғыз қарындастының барлығын айтып, ұшырып коя берді.

Қарлығаш ұшты аспанмен, баланың айтқан жоспарымен, аскар-асқар таулармен, айдын шалқар көлдермен, батпакты лай шөлдермен, түрлі-түрлі өрлермен, кос қанатын қамшылап, аспаннан катор төнсе, таса жерді жамшылап, үстінен тері тамшылап, неше мерзім өтті, неше елді өтті, нақ отыз күн болғанда бір ауылға ол жетті «баланың айтқан ауылы осы ма» деп мегзепті... [6, 152].

Уақыт пен кеңістік ұғымдарының, дәстүрлі ұлттың сипаты да өртегілерде мол сакталған. Жанр мазмұндындағы уақыт пен кеңістік ұғымдарының түрлі сипаты өртегінің жанрлық түрғыдан қалыптасу, есү жолдарын да таныта алады.

Сюжеттік уақыттың негізгі өлшемдері – кейіпкердің іс-әрекетімен тығыз байланысты. Басталған іс-әрекет өртегінің өн бойында алға қарай жүріп отыратын уақытпен сипатталады. Өртегі кейіпкерінің басынан кешіретін түрлі оқигаларымен, жолында кездесетін бөгеттермен күресіп женуі, бірінен соң бірі іске асып жатқан бір бағытта көрінеді.

Ертегілерге оқиға мерзімін ұзакқа созып (жолды, соғысты т.б.), бірақ оны тұракты формулалық тіркестермен қыскарта баяндау, киял-гажайыпқа тізгін беру құбылысы тән.

Киял-гажайып өртегілерде тылсым құштермен күрес көбіне түнде өтеді. «Тұнғық түн, айнала тастай қаранғы» деп баяндалатын хикаялық сипат - көне өртегілерге тән. Тек от жарығы жанындағы кейіпкер мен жалмауыз кемпір немесе жезтырнақ бейнесі арқылы оқиғаны коюлатып, әсерін қалындаға түседі. «Керқұла атты Кендебай» өртегісінде биенің құлындаған, гажайып құлын тууы оқиғасы да түн мезгілінде өтеді.

– Бие құлындаған да жоқ, еш нәрсе болған да жоқ, – деп жауап береді.

Хан тағы да таң қалып отырғанда, Кендебай есіктен кіріп келіп:

– Дат, тақсыр! – дейді.

– Датын болса, айт! – дейді хан ақырып.

– Мен айтсам, бұлардың айтып отырғаны өтірік. Бұларға көрінбей, мен де күзеттім; Түн ортасы

кезінде екі баланың ұйықтап қалды. Таң алдында бие бір алтын құйрыкты, құндыз жұнді құлын туды. Аспаннан бір бұлт түйіліп келді де, оны көтеріп ала жөнелді. Мен құйрықтан шап беріп ұстай алдым. Бұлтпен араласқан үлкен құс құлынды алып кетті де, құйрық менің колымда қала берді, – дегенде, сөздін аяғын құтпей:

– Құйрық кайда? – деді хан.

– Таксыр, сабыр етініз. Мен алтын құйрыкты пайда қылғым келсе, сізге айтпаймын гой, міне, құйрық, – деп, Кендебай құйрыкты қойнынан суырып алғанда, үйдің іші жап-жарық болып кетеді. Ханның балалары ұялып, жерге карайды [6, 34].

Ертегілердегі мезгілдік өлшемдердің мәнін айқындау - аса қажет, әрі тын мәселе болып табылады. Ертегілердегі уақыт өлшемдері - кеңістік ұғымдарымен сабактас. Бас қаһарманның жүріс-тұрысы мен іс-әрекетіне сәйкес кеңістік ұғымдарының түрлі кезеңдерге тән өзгерісі танылады.

Бас қаһарманың жолына табиги орта: асав өзен, шөл дала кедергі бола алмайды. Өйткені «Табиги ортасың кейіпкер үшін кедергі болмауы - өртегіге тиесілі ерекшелік. Кейіпкер қанша алысқа кетсе де оған бөгет жоқ. Оны бөгейтін тек әдейі жасалған қастандық» [10, 137].

Ертегілердің ішкі жанрлық түрлеріндегі мифтік ойлаудың сілемдері кеңістікті өзімдікі және өзгенікі деп бөліп, бір-біріне қарама-қарсы қоюдан көрінеді.

Әсірее киял-гажайып өртегілерінде адамзаттық ұғымдарға қарама-қарсы адамзаттық емес образдардың (дию, албасты, марту, жезтырнақ, шойынқұлақ, жалғыз көзді дәу) мекенінің жіктелісі айқындалады. Бас кейіпкердің қарсыласы көбіне жеті кабат жер астында, я болмаса мұхиттың жағасында мекен етеді. Ал аспан әлеміне катысты ұғымдар алып «Бәйттерек», алып қара құс секілді символдық мәні бар ұғымдармен байланысты мазмұндалады да кейіпкердің жер үстіне шығуының себептері ретінде алынады.

Ертегілердегі кеңістік концепциясында ерте дәүірлердегі өлілер мен тірілер мекені туралы көне түсініктер кеңінен орын алады. Археолог ғалымдар дәлелдеуінше, адамзатты екіге бөліп карау жоғарғы полеолитте пайда болған. Көне танымдар бойынша о дүниенің сипаты ғана емес, оның

күн да мейірімсіз
н хабарын еліне
келіп қонды. Бала
белгі салайын», –
таңбасын салды.
з қарындасынын
ен, айын шалкар
и, аспаннан көтер
тті, нак отыз күн
сақталған. Жаңр
ғыдан

ыз байланысты.
штатлады. Ертегі
ен күресіп женуі,
кты формулалық
ғылук түн, айнала
рығы жаңындағы
рюлатып, әсерін
ып құлын тууы

ттім; Түн ортасы
нди құлын туды.
ріп ұстай алдым.
берді, – дегенде,

ймын гой, міне,
ж болып кетеді.

а мәселе болып
ірманнын жүріс-
анылады.
майды. Өйткені
ер канша алысқа

ті өзімдікі және
дамзаттық емес
енінің жіктелісі
маса мұхиттың
қара құс секілді
тіне шығуынын
көні туралы көне
іге боліп қараша
емес, онын

әйдерінің сипаты бұл дүниеге мүлде керегар сипатта түсінілген. Бұган Ш. Уәлихановтың «жер асты
шамдарының белдікті аяғына байлайтындығы» туралы пікірі күә [11, 480]. Яғни, басқа дүние
әйдерінің бәрі: тілі, күмі, дene құрылымы, әрекеті реалды адами өмірге көрі түсінілді. Бұл – дүние
нұзі халықтарының көпшілігіне ортақ түсінік.

Е. Тұрсынов «Якуттардың түсінігінде өлілер елінде, төменгі әлемде балықтардың аузы
жойында, көзі желкесінде болады» - дейді [12, 93]. Басқа әлем өкілдерін құбыжық түрінде көрсету
түркі-монгол халықтары гана емес Европа халықтарына да ортақ жалмауыз кемпірдің адамға жат
сипаты, албасти, жестырнақ, жалғыз көзді дәу образдары киял-ғажайып (батырлары құреседі, зорға
жеде), батырлық, новеллалық ertegілердің әрқайсысына тән өзгерісте көрінеді. Мәселен: «Субатыр
жат қараса, бойы бір қарыс, сақалы жеті кез, аппак кудай шал кіріп келеді.

Әлгі шал келісімен-ақ, Субатырдан казандагы етті сұрайды. Субатыр: «Бермеймін», – депті.
Шал мырс етіп бір күлілті де, Субатырды бір аяғымен желкесінен басып тұрыпты да, етті сүйек-
сағымен сипырып-сисырып жеп алып, жүре берілті.

Үш батыр үш желмаяға мініп, бірден алып шалдың ізіне түсіп қуалапты. Куа-куа үш ай, үш күн
желде шалдың бәйтеректі сүйреп, жердің бір жарығына індегенін коріпті. Әлгі жердің
шарығынан үңіліп қараса, түпсіз шынырау екен. Үшеуі «сен тұс, сен тұс», – деп недауір тұрыпты.
Ана екі батыр корқып түслеген соң, Нанбатыр езі түсіті.

Қолына қылыш алып, беліне арқан байлап, жердің астына қарай сапар шегіпті. Екі батыр
арқанға арқанды жалгай берілті. Жұз қырық арқан жалғағанда жер түбіне зорға жетіпті. Жердің
астына түссе, жер асты кесілген бір күмбез екен, күмбездің іші толған бойы бір қарыс, сақалы
жеті қарыстар екен» [6, 150].

О дүние туралы түсініктер кейіпкерлердің ең акырғы ұзак сапары әрі құрделі сынақ түрінде
көрінеді. Ол жер асты, от дариясы, биік тау т.б. сипатта.

«Бір жерлерге келгенде ат тағы токтайды да Кенебайға: «Анау - жалыны аспанға шығып
жаткан от дариясы. Сенін баратын жерің сол дарияның ар жағында. Қазір көзінді жұм. Мен «аш»
дегенше ашпа. Көзінді ашсан, екеуміз де өлеміз», – дейді.

Кенебай көзін жұмады. Сонымен ұша береді, ұша береді. Бір кезде ең әуелі ыстық лепті, одан
жайын ысылдаған жеді сезді. Бір уақыт өткеннен кейін: «Аш көзінді!» – дейді Керқұла ат».

«Көшпелілер тіршілігінің неізгі тұп қазығы – кен дала, жазық жер. Олардың ежелгі көшіп
жерлерінің шығысы Алтай, онтүстігі Тәнірі (Тянь-Шань), солтүстігі Орал, батысы Қап
(Кавказ) таулярымен шектесуі эпос үшін кездейсок емес. Одан әрі жау бар деген ұғым
қалыптасқандай сыңайы бар. Ал ортадагы ірілі-ұсакты тауладың мәні осы шекара тауларға
тәнестірілген».

Кеңістіктің өзімдікі және жаудікі болып бөлінуінің ertegінің сюжеттік құрылымдағы ролі зор.
Әйткені «бұлар – тек қарата-карсы тұрған түсініктер гана емес, бірінсіз бірі болмайтын тел ұғымдар.
Екеунің алма-кезек өрелесуінен бүтін оқиға, эпикалық тұтас сюжет құрылады» [10].

– Мен арық, сен семіз, мен арық, сен семіз, – деп шұрқырай жөнеліпті. Бұған таң болған
Нанбатыр:

– Бұл не қылғандарың, ұқпадым? Мен жер үстінен келген адаммын, – депті. Сонда көгендеулі
жаткан адамдардың біреуі басын кеките көтеріп:

– Осы жер астында жасайтын бойы бір қарыс, сақалы жеті кез бір адам бізді жер бетінен алып
кашып әкелген еді. Күніне он шактымызды сойып жейді. Біз сол себепті есік ашылған
кезде бір күн де болса тұрсақ, жер бетіне аман шығатын бір амал бола ма деген үмітпен «мен
арықын» деп зарлаймыз. Олар семіз деген адамды алып кетеді де, сойып жейді, – дегенде,
Нанбатыр әлгі адамдарды түгелдей көгеннен ағытып коя береді де:

– Енді лажын тауып, жер бетіне шығындар! – дейді. Ол тағы да арапал келе жатса,
алдынан тағы бір есік кезіге кетіпті. Есікті ашып калса, ішінде ай мен күндей толықсыған ғажап
бір сұлу қыз көріпті. Қызың қасында бәйтеректі сүйреп кашқан шал қисайып жатыпты. Нанбатырды
жөрген шал тұра ұмтылыпты. Онын колы тигенше болмай, Нанбатыр басын қылышпен қағып
жіберіпті. Әлгі қыз:

– Агадай-ай, менің де жер бетіндегі адамды көретін күнім болады екен-ай! Мен Сабаз
деген момын шалдың жалғыз қызы едім. Осылардың колына түскеніме жыл болды. Құтқара көр
осылардан! – деп зар жылап орнынан ұшып тұрыпты [6, 154].

Жинақтай келгенде, ertegі поэтикасында біз атап өткен бұл зандаулықтар әрбір жанрлық түрдің
өз ішінде айтушының ерекшелігіне байланысты түрлі өзгерістерге түсіу мүмкін. Оған әрбір ertegі

мәтіндерінің ерекшелігін салыстыра отырып көз жеткізуге болады. Біз жалпы зандалықтар жайында сөз еттік.

ПАЙДАЛАНЫЛҒАН ӘДЕБИЕТТЕР:

1. Қасқабасов С. Қазактын халық прозасы. – Алматы: Фылым, 1984. – 272 б.
2. Гринцер П.А. Стилистическое развертывание темы в санскритском эпосе // Памятники книжного эпоса. – Москва, 1978.
3. Серебряный С.Д. Формулы и повторы в «Рамаяне» Тулсидаса // Памятники книжного эпоса. – Москва, 1878.
4. Мальцев Г.Н. Традиционные формулы русской народной необрядовой лирики. – Ленинград, 1989.
5. Бердібаев Р. Қазак эпосы. – Алматы: Фылым, 1982. – 232 б.
6. Қазак өртегілері. 4-том. – Алматы, 1989. – 304 б.
7. Селиванов Ф.М. Гипербола в былинах // Фольклор как искусство слова. – Москва, 1975. вып. 3. С.9.
8. Лазутин С.Г. Поэтика русского фольклора. – Москва, 1989.
9. Юдин Ю. Героические былины. – Москва, 1975.
10. Ыбыраев Ш. Эпос әлемі. – Алматы: Фылым, 1993. – 296 б.
11. Ш.Уалиханов. Таңдамалы шығармалар. – Алматы, 1961. – 480 б.
12. Е. Тұрсынов. Генезис казахской бытовой сказки. – Алматы, 1973.

ПРОБЛЕМЫ ИНТЕГРАЦИИ ЦЕННОСТЕЙ ТЮРКСКОГО МИРА И МИРОВОЙ ЦИВИЛИЗАЦИИ

С.Ф. МАЖИТОВ*

ТҮЙНДЕМЕ Макаланың мақсаты қазіргі заманғы жаһандану жағдайында түркі әлемінің және әлемдік өркениет құндылықтарын ықпалдастыру мәселесін жариялау болып табылады.

Талданып отырған мәселелердің негізін құрайтын Қазақстан Республикасының стратегиялық мүдделері. Олар түркі әлемімен төрөн және өзара тиімді ынтымактастық, орталық-азиялық түркі елдерімен тікелей көршілес болғандықка негізделген. Шығыс-Батыс, Еуропа және Азия карым-қатынастары жүйесіндегі түркі қауымдастығын түсіну қажеттелілігі де үлкен маңызды ие. Осы ойда, әлемдік кеңістіктің өзара іс-кимылы контекстіндегі түркі әлемінің құндылықтарын ықпалдастыру туралы кешенді тұжырымдамасын қалыптастыру қажет.

Автор арнағы мемлекетаралық «Түркі әлемінің және әлемдік өркениет құндылықтарын ықпалдастыру» атты бағдарламасын әзірлеу туралы ұсынысын жариялада отыр. Макалада бағдарлама жобасы көлтіріліп, оның өзектілігі, ғылыми және тәжірибелік маңыздылығы, негізгі міндеттері мен ұсынымдар белгіленген.

Тірек сөздер: Түркі әлемі, құндылықтың, әлемдік өркениет, ықпалдасу, әлеуметтік-гуманитарлық ғылым, бағдарлама, тарих, мәдениет, руханият, көпмәдениеттілік.

ABSTRACT The aim of the article is raising the problem of integration values of Turkic world and world civilization in conditions of contemporary globalization.

The importance of the causing problem is dictated by strategic interests of the Republic of Kazakhstan. They are based on deepening and profitable mutual cooperation with Turkic world and the nearest surroundings of Turkic central Asian states.

The necessity of understanding the place of Turkic community in the system of mutual relations East-West, Europe and Asian is of great interest. In this connection it is necessary to formulate complex conception of integration values of Turkic world in the context of interaction in world space.

The author proposes to work out special interstate programme “Integration values of Turkic world and world civilization”. The article narrates the project of the programme where reflected the actuality, scientific and practical importance, and presented main tasks and recommendations.

* С.Ф. Мажитов - доктор исторических наук, профессор, академик Международной академии информатизации и Российской академии естественных наук, Генеральный директор Международного института интеграции и социогуманитарных исследований «Интеллект Орда», г. Алматы, Республика Казахстан. E-mail: sattar_f@mail.ru

104	Реалии духовной культуры во фразеологическом фонде башкирского и русского языков.....	193
Смагұлова Г.		
107	Түркологиялық зерттеулер: кытай ғалымының ізденістері	198
Момышова Б.		
112	Коммуникациядағы үнсіздіктің мағыналық қырлары	201
Журакузиева Н.И.		
115	Мировое дерево в литературе и фольклоре тюрских народов	206
Бахтиярова Г.Р.		
118	Түркі әлеміндегі казактардың дәстүрлі педагогикалық мәдениетінің қалыптасу тарихы туралы	208
Әүесбаева П.Т.		
121	Ертегіл поэтикасы	214
Мажитов С.Ф.		
125	Проблема интеграции ценностей тюркского мира и мировой цивилизации	220
Дандай Үскакұлы		
129	Академик Ахметов - абайтанушы	227
e ilgili		
132	ҚАЗІРГІ ЗАМАНҒА САЙ МАМАН ДАЯРЛАУ: МЕМЛЕКЕТ-УНИВЕРСИТЕТ-ҒЫЛЫМ- БІЛІМ ИНТЕГРАЦИЯСЫ	
135	Ж.Т. Даuletбекова	
140	Кәсіби-интеллектуалдық әлеуеті жөгөры педагог маман даярлаудың заманауи талаптары	232
Артықбаева А.Қ, Мырзакерім Г.Қ		
144	Болашак шетел тілі мұғалімдерінің акпараттық құзыреттілігін қалыптастыру мәселелері	235
Жабаева Б.Қ.		
148	Құзырлы мұғалім – заманауи лингвист және фасилитатор	237
Науанова Г.Н, Ашимова Н.С.		
152	Шетел тілін оқытуда окушының катысымдық құзыреттілігін қалыптастыру	239
Оразбаева А.С.		
154	Қазак ақын-жазушыларының шығармаларын ағылшын тілі сабағында тіл дамытуда пайдалану	242
Тұрсынбаева Қ.Ж., Баракбаева К.А		
157	Шетел тілі – окушылардың әлеуметтік-мәдени құзіреттіліктерін қалыптастыру факторы ретінде	249
Тажибаева Ш.А.		
162	Использование проблемного обучения при подготовке специалистов в педагогическом ВУЗе.....	254
Мәтбек Н.Қ		
167	Ногай әдеби тілін оқыту	258
169	Абасов Р.З.	
176	Интерес учащихся к исследовательской работе залог успеха в обучение.....	262
Алашабаева У.Н.		
180	Білім беруде инновациялық ойшыл маманды кәсіби даярлау бағыттары	267
Байзакова И.М.		
183	Шетел тілі сабағында жаңа акпараттық технологияларды тиімді колдану арқылы студенттердің білімін арттыру	270
Бердешова И.Н.		
186	Қазак тілді орта үшін ағылшын тілін оқытудың кейбір ерекшеліктері.....	272
Керімбекова Б.		
190	Қазак әдебиеті сабағында колданылатын тиімді әдеби ойындар.....	276
Пазилова Б.А., Исембаева Л.А		
190	Қазіргі білім берудегі интеграциялық үдерістердің жағдайы	280